

Sygn. akt II Cz 286/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużników H. K. i I. K. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 czerwca 2014 r., sygn. akt I Co 2767/13,

w sprawie z wniosku wierzyciela (...)

o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego

p o s t a n a w i a:

I. ***oddalić zażalenie;***

II. ***zasądzić solidarnie od dłużników na rzecz wierzyciela 60 zł kosztów postępowania zażaleniowego.***

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 czerwca 2014 r., Sąd Rejonowy oddalił wniosek dłużników o uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, co do prawomocnych nakazów zapłaty / sygn. akt VI Nc 2537/06, VI Nc 2536/06, I Nc 3554/09 / oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że roszczenie wierzyciela jest bezsporne, gdyż dłużnicy nigdy nie wnieśli przeciwko niemu sprzeciwu, sprawa jest niewątpliwie sprawą cywilną, a ponadto spełnione zostały wymogi określone w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 805/2004. Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 13 § 2 kpc i § 11 ust. 1 pkt 13 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużnicy zaskarżając je w całości zarzucili błąd w ustaleniach stanu faktycznego polegający na tym, że (...)wystąpiła z wnioskiem o wydanie zaświadczeń oraz pozbawienie dłużników możliwości zaskarżenia postanowienia z 13 września 2013 r., a tym samym możliwości obrony swoich praw.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu, zaś argumenty w nim podniesione, powielone z tymi znajdującymi się we wniosku oraz w zasadniczej części dotyczące postanowienia z 13 września 2013 r., a w żadnej mierze nie odnoszące się do argumentacji Sądu Rejonowego wyrażonej w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia, nie mogły skutecznie prowadzić do uwzględnienia zażalenia. Należy bowiem podzielić stanowisko Sądu pierwszej instancji, który dokonał prawidłowej wykładni art. 795⁽¹⁾ § 1 i nast. kpc oraz rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu

Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych / Dz. Urz. UE L 143 z 30.04.2004, str. 15, z zm./ . Sąd Okręgowy nie widzi tym samym potrzeby ponownego przytaczania ww. przepisów unijnego aktu prawnego oraz dokonywania ponownej oceny wniosku skarżących, skoro orzeczenie Sądu Rejonowego zasługuje na aprobatę. Jest bowiem oczywistym, że wydane nakazy zapłaty, co do których wydano zaświadczenia europejskich tytułów egzekucyjnych spełniają wymogi określone w art. 2, art. 3, art. 6 oraz art. 10 pkt 1 lit. b rozporządzenia. Skarżący do tej oceny nie odnieśli się w żadnym stopniu, natomiast podnoszone przez nich argumenty, co do rzekomego braku „legitymacji procesowej” (nieprawidłowego udzielenia pełnomocnictwa), czy też nieistnienia (...) w P., są nietrafne, a to z tego względu, że nie znajdują żadnego oparcia w materiale zgromadzonym w sprawie (k. 2 i 28). Z akt sprawy wynika bowiem, że wierzyciel we wniosku o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego określił się również jako (...), a ponadto na rzecz pełnomocnika adw. J. B. zostało udzielone pełnomocnictwo od (...) P.. Należy także podkreślić, że dłużniczka I. K. nie posiadała nawet legitymacji do złożenia wniosku o uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, skoro wobec niej wnioski o wydanie tegoż zaświadczenia został prawomocnie oddalony / pkt II postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 13 września 2013r/.Również w przedmiocie kosztów postępowania / pkt II / zażalenie podlegało oddaleniu, gdyż zaskarżając rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w całości, dłużnicy nie podnieśli jakichkolwiek argumentów odnośnie tychże kosztów, a takowych uchybień Sąd Okręgowy również nie spostrzegł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, oddalił zażalenie / pkt I /, zaś o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc, art. 397 § 2 kpc, art. 13 § 2 kpc oraz z § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 13 i § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu / tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 z zm. /.